

mission til. Jeg ved ikke, hvor mange Kommissioner vi have i Øjeblikket, men jeg er nogenlunde vis paa, at vi have langt flere, end vi have Brug for, og jeg tror, at det er kommet til at staa saaledes for Befolkningen, at vi lave snart saa mange Kommissioner, at ikke blot alle vi Rigsdagsmænd sidde i en eller flere Kommissioner, men ogsaa en hel Del Folk udenfor Rigsdagen, og at alt dette kommer til at tære paa Statskassen. Vi have Kommissioner, der sidde i 6, 7, 8 Aar, og saa komme de med deres Udbytte, og saa skal Rigsdagen ofte til at arbejde flere Aar paa det for at faa noget virkeligt ud af det, fordi det ikke kan bruges, som det er. Nu, da vi have Forslag foreliggende i denne Retning, mener jeg, der er Grund til at raabe Vagt i Gevær lige overfor Nedsættelse af Kommissioner. Jeg indrømmer, at der kan være Tilfælde, hvor det maaske nok kan blive nødvendigt for Fremtiden at nedsætte Kommissioner, men jeg tror, at det er en almindelig Mening ude i Befolkningen, og jeg tror ogsaa, at den samme Opfattelse breder sig herinde, at det er bedre at faa nogle færre Kommissioner i Fremtiden end blive ved med dette Utal, vi have i Øjeblikket, og jeg synes, der er en Tendens til stadig at faa nedsat flere Kommissioner.

Hvad det foreliggende Forslag om at nedsætte en Kommission angaar, synes jeg, at der var en Del af de ærede Medlemmer, som mente, at der her ingen Grund er dertil. Jeg tror det samme. Hvad i Alverden skal denne Kommission til? Jeg hørte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) motivere, at Kommissionen skulde tage under Overvejelse, hvordan Statsbanerne skulde antage deres Tjenestemænd, altsaa deres Elever, Portører osv. Jeg gad nok vide, hvordan en Kommission skulde udarbejde Forslag, hvorefter private Jernbaneselskaber for Fremtiden skulde antage deres Personale. Det vilde dog vist komme til at ligge udenfor en Kommissions Opgaver. Jeg ved ikke, hvorledes et saadt Forslag i det hele skulde se ud, for jeg mener dog, at Selskaberne maa tage forskellige Hensyn, som en Kommission umulig kan opstille bestemte Regler for. Og saaledes bliver det paa dette Omraade helt igennem, at det er umuligt for en Kommission at træffe saadanne Foranstaltninger paa Omraader, hvor Lovgivningsmagten maaske slet ikke har nogen juridisk Ret til at gribe ind. Den kan dog ikke alle Vegne komme og sige: Saadan skulle I bære jer ad. En

stor Del af disse Baner er ifølge deres Koncessioner naturligvis underkastet en vis Kontrol fra Statens Side, det er rigtigt nok, men ud over det ere de uafhængige af Staten, og skulde Staten kunne paabyde dem disse Foranstaltninger i alle Enkelt-heder, maatte noget lignende kunne gøres paa mangfoldige andre Omraader. Den højtærede Minister nævnedes Sporvejene, og vi kunde nævne næsten alle mulige Omraader. Man kunde f. Eks. sige: Lad os faa en Kommission til at bestemme, hvorledes en Godsejer skal antage sine Tjenestefolk, han skal gaa efter den eller den Regel. Det vil dog vist være at gaa for vidt. Derfor haaber jeg, at denne Kommission vil blive nedstemt med Glans.

Hvad Auditøren angaar, der ogsaa skulde være en Frugt af denne Kommission, synes der jo at være en stærk Stemning for ham, og der er ogsaa muligvis Brug for ham. Men jeg vil dog sige, at det er ikke givet, at det vil være med saa stor Begejstring, at Tjenestepersonalet modtager ham, som mange tro. Forholdet er ganske vist i Øjeblikket saaledes, at den Auditør, som Statsbanerne have, er Tjenestepersonalet meget godt tilfreds med, de føle sig trygge ved ham, fordi de have faaet den Opfattelse, at han ikke blot har den Opgave at undersøge de Fejltrin, den paagældende har begaaet, men ogsaa at finde de formildende Omstændigheder, der kunde tale til hans Fordel, saa man faar et retfærdigt Billede af de virkelige Forhold. Men bevarer man denne Institution, vil jo den Dag komme, da der sker et Personskifte, og alle Mennesker ere jo, som man siger, ikke lige gode, der kan komme en Auditør, om hvem maaske ingen har Ret til at sige, at han gaar uretfærdigt til Værks, men som dog undersøger paa en saadan Maade, at det Personale, som Undersøgelsen angaar, er mindre godt tjent dermed. Og det samme kan blive Tilfældet, hvis Privatbanerne faa deres egen Auditør. Det staar for mig saaledes, at jeg tror ikke, at Personalet med særlig stor Begejstring venter paa denne Institution. I det hele og store har jeg den Opfattelse, at Driftsbestyrerne, Direktionerne og Repræsentant-skaberne have den Opfattelse, at man skal anvende, om ikke just en blid Behandling, saa dog en fuldt ud retfærdig Behandling overfor de Forseelser, der forefalde, og ikke anvende højere Straf end nødvendigt. Enkelte Tilfælde kunne jo ikke stemple det hele. Som sagt, jeg siger ikke noget mod Nødvendigheden af en Auditør, maa-